

verslag

Evaluatie afschaffing schorsende werking bij verzet

Agenda

1. Inleiding en korte voorstelronde
2. Introductie
3. Blok 1 – ervaringen in de praktijk
4. Blok 2 – het proces met de fiscus
5. Blok 3 – verbeterpunten
6. Nabranders en afsluiting

Algemene opmerkingen naar aanleiding van de introductie

- Bij de afschaffing van de schorsende werking is aangegeven dat slechts in 14 van de 868 aangespannen zaken er sprake was van een (gedeeltelijke) gegrondverklaring. In veel gevallen (522) is het fiscaal verzet niet tot een vonnis gekomen omdat de zaak niet is aangebracht bij de rechtbank (242) of de zaak op enig moment is doorgedaald (280).¹ Opgemerkt wordt dat deze cijfers niet het hele verhaal vertellen en de indruk wordt gewerkt dat veel verzetten kansloos zijn geweest. Dit hoeft niet het geval te zijn. Immers bij veel zaken, waarbij het uiteindelijk niet tot een vonnis is gekomen, kan het ook zijn geweest dat men tot een oplossing is gekomen met de ontvanger.
- Opgemerkt wordt dat het instellen van verzet een “adempauze” opleverde. Tijdens deze adempauze kon overleg plaatsvinden met de Rijksadvocaat en ontvanger. Deze wordt nu (soms) gemist, aldus de aanwezigen.
- In de periode van 1 januari 2018 tot en met heden zijn er 91 dagvaardingen doorgezet naar de Rijksadvocaat. Ter vergelijking in 2017 zijn er 122 dagvaardingen doorgezet. Bij deze cijfers moet worden opgemerkt dat als gevolg van de uitbraak van het corona virus sinds maart 2020 door de Belastingdienst eenvoudig uitstel van betaling wordt verleend en invordering grotendeels wordt aangehouden.

Blok 1 – Ervaringen in de praktijk

- Vanuit de NVAB wordt opgemerkt dat sinds 2018 door de bij dit overleg aanwezige leden géén verzetsdagvaardingen zijn ingediend. Met name omdat de uitkomst voor de belastingschuldige onzeker is geworden. Er zijn andere manieren om uitstel te verkrijgen.
- De ervaring van de NVAB is dat belastingschuldige vaak pas op een laat moment juridische hulp zoeken. Voor de afschaffing van de schorsende werking werd dan veelal een verzet ingediend om tijd te winnen met de intentie om tot een oplossing te komen. Nu rest veelal uitstel van betaling en wanneer dit niet wordt verkregen dan volgt een administratief beroep bij de directeur van de Belastingdienst.
- Tevens wordt opgemerkt dat conform het huidige beleid (artikel 17.1 Leidraad Invordering 2008) de ontvanger beoordeelt of de tenuitvoerlegging van het dwangbevel moet worden aangehouden.
- De tekst van de Leidraad Invordering 2008 sluit niet aan bij de toezegging aan de Eerste Kamer. Bij de behandeling is aangegeven dat alleen als de gronden van het verzet naar het oordeel van de ontvanger kansloos zijn én de belangen van de

¹ Kamerstukken II 2017-18, 34786, nr. 3, p. 24.

Staat zich verzetten tegen schorsing van de tenuitvoerlegging, de Belastingdienst de dwanginvordering zal voortzetten. Dit zou in het beleid worden vastgelegd.² Dit staat thans niet zo opgenomen in de Leidraad Invordering 2008.

- Het risico dat er géén schorsende werking aan het verzet wordt verleend, maakt de verzetsdagvaarding niet populair. Daarbij speelt tevens dat het starten van een civiele procedure duur is en de doelgroep veelal in financieel zwaar weer zit. Nu wordt vaak, na uitstel van betaling, de weg naar de directeur gezocht om meer tijd te verkrijgen.
- Vanuit de NOvA wordt opgemerkt dat verzet veelal een uiterst redmiddel betrof. Belastingsschuldige zullen een dergelijk middel alleen inzetten wanneer er een kans bestaat dat dit iets gaat opleveren. Met de afschaffing van de schorsende werking is dat erg onzeker geworden. Een logisch gevolg is dat er thans nog maar weinig verzetsdagvaardingen worden ingediend.

Blok 2 – Het proces met de fiscus

- Gesteld wordt dat nu veelal om uitstel van betaling wordt verzocht om een executieverkoop tegen te houden.
- Naar aanleiding van een verzoek om uitstel van betaling wordt door de ontvanger vaak verzocht om zekerheid te verschaffen. Voor belastingsschuldigen in zwaar weer is dit een vereiste waar vaak niet aan kon worden voldaan. In die gevallen is de belastingsschuldige afhankelijk van de beoordeling van de ontvanger.
- Hierbij is tevens gewezen op de beperkte rechtsbescherming die heeft te gelden bij de beschikking aangaande uitstel van betaling voor belastingsschulden. Hiervoor geldt thans nog steeds administratief beroep bij de directeur. De voorgestelde wijziging in de Fiscale Vereenvoudigingswet 2017 waardoor beschikkingen aangaande uitstel van betaling voor belastingsschulden voorgelegd kunnen worden aan de fiscale rechter is thans nog niet inwerking getreden.
- Vanuit de NOB wordt gewezen op het onderscheid tussen (a) aanslagen die onherroepelijk vaststaan en (b) aanslagen die nog bestreden worden. Men ervaart weinig ruimte voor zinvol overleg met de ontvanger. Met name bij aanslagen waarbij de belastingsschuldige van mening is dat deze te hoog zijn vastgesteld bestaat er spanning, aldus de NOB.
- Tevens wordt gewezen op de eis voor het verstrekken van zekerheid voor de volledige aanslag. De vraag wordt gesteld hoe een belastingsschuldige meer zekerheid kan bieden dan hij heeft. Geopperd wordt om het huidige verhaal bij de belastingsschuldige als zekerheid te accepteren. Dit geeft de belastingsschuldige – in de situatie dat de hoogte van de aanslag wordt bestreden – de ruimte om ten minste de procedure af te ronden.
- Door de Belastingdienst wordt gewezen op het beleid dat heeft te gelden bij uitstel in verband met bezwaar tegen een belastingaanslag (artikel 25.2 Leidraad Invordering). Hierin is opgenomen dat voor het voor verlenen van uitstel van betaling de ontvanger zekerheid kan verlangen voor de bestreden belastingsschuld. De ontvanger vraagt de zekerheid echter alleen als de aard van de belastingsschuld dan wel de omvang van de belastingsschuld in relatie tot de verhaalsmogelijkheden die bekend zijn, daartoe aanleiding geven. Bij deze beslissing wordt ook rekening gehouden met het aangifte- en betalingsgedrag (artikel 25.2.5 Leidraad Invordering).
- De Belastingdienst stelt dat in deze in beginsel heeft te gelden dat bij een bezwaar tegen een aanslag uitstel wordt verleend, tenzij.
- De praktijk ervaart dan het verlangen van zekerheid bij uitstel van betaling bij discussie over de hoogte van de aanslag eerder de hoofdregel is dan de uitzondering. Hierbij wordt opgemerkt dat de motivatie van de ontvanger bij het niet verlenen van uitstel van betaling vaak zeer summier is. Geconstateerd wordt dat hier verschillende beelden lijken te bestaan.
- Na de afwijzende beschikking volgt thans vaak een administratief beroep bij de directeur. De ervaring van de aanwezigen is dat de ontvanger – eventueel na overleg met het Ministerie – de invordering voortzet. De belastingsschuldige en zijn advocaat krijgen daarbij geen inzicht in hetgeen aan motivering daartoe is toegestuurd aan het Ministerie.

² Kamerstukken I 2017-18, 34785, D, p. 21.

Blok 3 – Verbeterpunten

- Door de NVAB wordt geopperd om de Leidraad Invordering 2008 te wijzigen en deze in overstemming te brengen met de toezegging zoals die is gedaan aan de Eerste Kamer (zie hiervoor met betrekking tot het voortzetten van invordering wanneer de gronden van het verzet naar het oordeel van de ontvanger kansloos zijn én de belangen van de Staat zich verzetten tegen schorsing van de tenuitvoerlegging).
- Nu staat in de Leidraad Invordering 2008 opgenomen dat de (verdere) tenuitvoerlegging van het dwangbevel wordt aangehouden, tenzij "*de gronden van het verzet voor de ontvanger geen aanleiding vormen om de tenuitvoerlegging aan te houden*" dit wordt als een lichtere variant beschouwd dan dat de gronden van het verzet naar het oordeel van de ontvanger kansloos zijn. Dit zou meer van de motivering van de ontvanger vergen.
- Men spreekt de verwachting uit dat nu het einde van de corona maatregelen in het zicht zijn en de invordering hervat gaat worden er meer discussies zullen gaan plaatsvinden met de ontvanger.
- Vanuit de NOvA wordt opgemerkt dat men graag zou zien dat de afschaffing van de schorsende werking wordt heroverwogen. Daarnaast wordt de fiscale rechtsgang in de invordering met node gemist.
- De NOB roept op om de aangenomen Fiscale Vereenvoudigingswet 2017 snel in te voeren. Voorts wordt gevraagd om naar het verlangen van zekerheid te kijken. In ieder geval niet meer zekerheid verlangen dan er aanwezig is. Tot slot wordt opgeroepen om minder terughoudend te zijn in de afstemming. Dit is in het voordeel van zowel belastingschuldige als ontvanger.